
Giecz, grodzisko.

Ochrona Zabytków 14/1-2 (52-53), 129

1961

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ne i mikrochemiczne analizy zabytków malarstwa i dzieł sztuki starożytnej, kształcenie i praktyki szkoleniowe konserwatorów), problemy konserwacji malarstwa (naukowe metody oczyszczania dzieł i nowe werniksy, włoskie metody przenoszenia fresków, metody wzmacniania i przenoszenia obrazów na drewnie), oraz zagadnienia konserwacji zabytków archeologicznych sztuki starożytnej i dzieł rzemiosła artystycznego (metody wzmacniania kruchych obiektów i znalezisk archeologicznych, konserwacja i przechowywanie tkanin, konserwacja materiałów archiwalnych, badania i konserwacja zabytków metalowych). Instytut zamierza na organizowanej konferencji zebrać konserwatorów, pracujących w zakresie wymienionych problemów, których waga polega z jednej strony na znaczeniu wykonanych w tych dziedzinach prac, z drugiej zaś na potrzebie pilniejszego zwrócenia uwagi na związane z nimi zagadnienia naukowo-konserwatorskie. Sprawa udziału polskich reprezentantów była przedmiotem zebrania i uchwały Prezydium Zespołu do spraw konserwacji zabytków ruchomych przy Zarządzie Muzeów i Ochrony Zabytków Ministerstwa Kultury i Sztuki.

w dniach 3—8 października br. Kongres ICOM (ICOM — International Council of Museums, Paris) dla Laboratoriów Naukowych i Komisja ICOM Konserwacji Malarstwa, organizowana w Barcelonie. Udział w tym Kongresie ze strony polskiej weźmie prof. B. Marconi.

w dniach 16—19 października br. posiedzenie Centre International d'Etudes pour la Conservation et la Restauration des Biens Culturels w Rzymie; na ostatnim posiedzeniu „Centre“ w dniach 14—17 grudnia 1960 r. omówiono i zatwierdzono program działalności, obejmujący m. in.: problemy konserwacji zabytków Nubii, fresków w Bonampak (Meksyk), starożytnego grobowca z Kasantik (Bułgaria), ogólne problemy i sytuację konserwacji malarstwa ściennego, tkanin, zabytków metalowych, kamiennych, grafiki, instrumentów muzycznych i in. Omówiono sprawę koordynacji współpracy z szeregiem ośrodków i instytutów konserwatorskich o charakterze międzynarodowym, jak np. ICOM, IIC CIETA (Centre International d'Etudes des Textiles Anciens — Lyon), oraz Centre International du Verre — Liege. Przedmiotem konferencji były także sprawy publikacji i wydawnictw, a m. in. francuskiego tłumaczenia pracy H. J. Plenderleith, *The Conservation of Antiquities and Works of Art* i wydania pracy dra Deschiens z Instytutu Pasteura, *Protection des oeuvres d'art en bois sculpte contre les insectes xylophages*. Szereg punktów programu konferencji dotyczyło spraw organizacyjno-administracyjnych, a przede wszystkim wyboru prezydium i rady; prezesem wybrany został prof. G. de Angelis d'Ossat, dyrektorem H. J. Plenderleith. W skład Rady (Conseil du Centre) weszli: przewodniczący — F. Gysin (Szwajcaria), wiceprzewodniczący — St. Lorentz (Polska), oraz członkowie: M. A. Sefrioui (Maroko), G. Tripp (Austria), A. van Schendel (Holandia) i zaproszeni C. Brandi (Istituto Centrale del Restauro, Rzym), P. Coremans (Institut Royal du Patrimoine Artistique, Bruksela), P. Gazzola (Włochy), J. K. van der Haagen (UNESCO). W najbliższym październikowym posiedzeniu rady „Centre“ ze strony polskiej udział weźmie wiceprzewodniczący prof. dr St. Lorentz.

PRACE KONSERWATORSKIE I ODKRYCIA

Giecz, grodzisko

Prace na terenie grodziska, rozpoczęte w 1960 r., poprzedzone były w 1953 r. zabiegami konserwatorskimi przy romańskim kościele. Przeprowadzone następnie wykopaliska na terenie grodziska, które ujawniły zespół prostokątnego palatium z rotundą, postawiły przed konserwatorami problem i zadanie zabezpieczenia i udostępnienia odkrytych relikwów. Z inicjatywy doc. dr B. Kostrzewskiego i mgr. J. Lomnickiego — Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków opracowano wstępny projekt organizacji rezerwatu archeologicznego, na który obok relikwów rotundy i palatium złożą się zrekonstruowane częściowo obwałowania ziemne posadowione na ruszcie drewnianym oraz odtworzona droga dojazdowa. Rezerwat ma spełniać ważną rolę i będzie przystosowany do znacznego ruchu turystycznego, kierującego się szczególnie w ostatnim czasie ku obiektom z wczesnego okresu naszej państwowości. Dokumentację projektu przyjęła Główna Komisja Konserwatorska Zarządu Muzeów i Ochrony Zabytków; zrekonstruowano już czwartą część wałów grodziska, zniszczonych w początkach XX w. oraz zniwelowano teren wewnątrz obwałowań.